

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PL. ÚS 2/2021-18

Ústavný súd Slovenskej republiky v pléne zloženom z predsedu Ivana Fiačana a sudcov Jany Baricovej, Libora Duľu, Miroslava Duriša, Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca), Jany Laššákovej, Miloša Maďara, Petra Molnára, Petra Straku, Ľuboša Szigetího, Roberta Šorla a Martina Vernarského

o návrhu **skupiny poslancov Národnej rady Slovenskej republiky**, zastúpenej advokátskou kanceláriou KALLAN Legal, s. r. o., Súmračná 25, Bratislava, IČO 52 304 604, v mene ktorej koná advokát a konateľ spoločnosti JUDr. Robert Kaliňák, na začatie konania podľa čl. 129 ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky o súlade uznesenia vlády č. 160 zo 17. marca 2021 k návrhu na opakované predĺženie času trvania núdzového stavu podľa čl. 5 ods. 2 ústavného zákona č. 227/2002 Z. z. o bezpečnosti štátu v čase vojny, vojnového stavu, výnimočného stavu a núdzového stavu v znení neskorších predpisov vyhláseného uznesením vlády Slovenskej republiky č. 587 z 30. septembra 2020 a na prijatie opatrení podľa čl. 5 ods. 4 ústavného zákona č. 227/2002 Z. z. o bezpečnosti štátu v čase vojny, vojnového stavu, výnimočného stavu a núdzového stavu v znení neskorších predpisov, uverejneného v Zbierke zákonov Slovenskej republiky pod č. 104/2021 Z. z., s Ústavou Slovenskej republiky a ústavným zákonom č. 227/2002 Z. z. o bezpečnosti štátu v čase vojny, vojnového stavu, výnimočného stavu a núdzového stavu v znení neskorších predpisov a

o návrhu **generálneho prokurátora Slovenskej republiky** na začatie konania podľa čl. 129 ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky o súlade uznesenia vlády č. 160 zo 17. marca 2021 k návrhu na opakované predĺženie času trvania núdzového stavu podľa čl. 5 ods. 2 ústavného zákona č. 227/2002 Z. z. o bezpečnosti štátu v čase vojny, vojnového stavu, výnimočného stavu a núdzového stavu v znení neskorších predpisov vyhláseného uznesením vlády Slovenskej republiky č. 587 z 30. septembra 2020 a na prijatie opatrení podľa čl. 5 ods. 4 ústavného zákona č. 227/2002 Z. z. o bezpečnosti štátu v čase vojny, vojnového stavu, výnimočného stavu a núdzového stavu v znení neskorších predpisov, uverejneného v Zbierke zákonov Slovenskej republiky pod č. 104/2021 Z. z., v bodoch C.1, D.1, E.1, F.1, F.5, F.6 a F.7 s Ústavou Slovenskej republiky takto

r o z h o d o l :

1. Návrh skupiny poslancov Národnej rady Slovenskej republiky vedený pod sp. zn. Rvp 620/2021 a návrh generálneho prokurátora Slovenskej republiky vedený pod sp. zn. Rvp 640/2021 **s p á j a** na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 620/2021.

2. Návrhy **p r i j í m a** na ďalšie konanie v celom rozsahu.

3. Toto uznesenie **n a d o b ũ d a** právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia Ústavným súdom Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Návrh na začatie konania

1. Ústavnému súdu bol 22. marca 2021 doručený návrh skupiny poslancov Národnej rady Slovenskej republiky (ďalej aj „navrhovatelia“), doplnený originálom v listinnej podobe 24. marca 2021, na začatie konania podľa čl. 129 ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky o súlade uznesenia vlády č. 160 zo 17. marca 2021 k návrhu na opakované predĺženie času trvania núdzového stavu podľa čl. 5 ods. 2 ústavného zákona č. 227/2002 Z. z. o bezpečnosti štátu v čase vojny, vojnového stavu, výnimočného stavu a núdzového stavu v znení neskorších predpisov vyhláseného uznesením vlády Slovenskej republiky č. 587 z 30. septembra 2020 a na prijatie opatrení podľa čl. 5 ods. 4 ústavného zákona č. 227/2002 Z. z. o bezpečnosti štátu v čase vojny, vojnového stavu, výnimočného stavu a núdzového stavu v znení neskorších predpisov (ďalej aj „ústavný zákon o bezpečnosti štátu“), uverejneného v Zbierke zákonov Slovenskej republiky pod č. 104/2021 Z. z. (ďalej aj „napadnuté uznesenie vlády“), s čl. 1 ods. 1 a čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a s čl. 5 ods. 2 a 3 ústavného zákona č. 227/2002 Z. z. o bezpečnosti štátu v čase vojny, vojnového stavu, výnimočného stavu a núdzového stavu v znení neskorších predpisov. Označená vec vedená ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 620/2021 bola pridelená sudcovi spravodajcovi Martinovi Vernarskému.

2. Ústavnému súdu bol 23. marca 2021 doručený návrh generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) na začatie konania podľa čl. 129 ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky o súlade uznesenia vlády č. 160 zo 17. marca 2021 k návrhu na opakované predĺženie času trvania núdzového stavu podľa čl. 5 ods. 2 ústavného zákona č. 227/2002 Z. z. o bezpečnosti štátu v čase vojny, vojnového stavu, výnimočného stavu a núdzového stavu v znení neskorších predpisov vyhláseného uznesením vlády Slovenskej republiky č. 587 z 30. septembra 2020 a na prijatie opatrení podľa čl. 5 ods. 4 ústavného zákona č. 227/2002 Z. z. o bezpečnosti štátu v čase vojny, vojnového stavu, výnimočného stavu a núdzového stavu v znení neskorších predpisov, uverejneného v Zbierke zákonov Slovenskej republiky pod č. 104/2021 Z. z., v bodoch C.1, D.1, E.1, F.1, F.5, F.6 a F.7 s čl. 1 ods. 1 prvou vetou, čl. 2 ods. 2, čl. 13, čl. 16 ods. 1 a čl. 23 ods. 1 a 3 ústavy. Označená vec vedená ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 640/2021 bola pridelená sudcovi spravodajcovi Rastislavovi Kaššákovi.

3. Predmetom oboch návrhov je uznesenie vlády Slovenskej republiky (ďalej len „vláda“), ktoré schválila na svojom riadnom rokovaní 17. marca 2021, ktorým bol opakovane predĺžený núdzový

stav na postihnutom území Slovenskej republiky s účinnosťou od 20. marca 2021 na obdobie 40 dní.

I.1. Návrh skupiny poslancov

4. Navrhovatelia uvádzajú, že predkladateľ návrhu predložil vláde na schválenie iba návrh uznesenia na opakované predĺženie času trvania núdzového stavu bez predkladacej správy, dôvodovej správy alebo akéhokoľvek iného relevantného dokumentu argumentačne odôvodňujúceho nevyhnutnosť opakovaného predĺženia núdzového stavu, preto nie je zrejmé, aké konkrétne skutkové okolnosti predkladateľa viedli k predloženiu návrhu a aké právne úvahy predchádzali samotnému uzneseniu vlády o opakovanom predĺžení núdzového stavu. V tejto súvislosti poukazujú na účel čl. 5 ústavného zákona o bezpečnosti štátu, ktorým bolo obmedzenie možnosti svojvoľného zneužitia inštitútu núdzového stavu plošne bez toho, aby právne dôsledky núdzového stavu boli limitované len na nevyhnutný rozsah a nevyhnutný čas. Napadnuté uznesenie podľa navrhovateľov v tomto smere neobsahuje žiadnu identifikáciu nevyhnutnosti rozsahu ani času a obmedzenia základných práv a slobôd, z čoho navrhovatelia vyvodzujú, že vláda pri vyhlasovaní opakovaného predĺženia času trvania núdzového stavu postupovala svojvoľne a pozitívno-právny, ako aj teleologický výklad ustanovenia čl. 5 ústavného zákona o bezpečnosti štátu úplne ignorovala.

5. Absencia odôvodnenia právneho aktu zakladajúceho možnosti obmedzovania základných práv a slobôd podľa navrhovateľov navyše odporuje základným princípom právneho štátu, princípu právnej istoty a predvídateľnosti práva, a preto je v rozpore s čl. 1 ods. 1 ústavy. Tento článok totiž predpokladá presnosť legislatívnej úpravy na účel vylúčenia vzniku interpretačných problémov pri jej aplikácii, pričom uvedené musí platiť o to viac, pokiaľ mimoriadny právny stav, ktorého vznik právny akt zakladá, umožňuje obmedzenia základných práv a slobôd a ukladanie povinností tak, ako je tomu v prípade opakovaného predĺženia núdzového stavu.

6. Ak sú v krízových situáciách prijímané opatrenia, ktoré zasahujú do základných práv a slobôd vo väčšej miere ako v bežných situáciách, musia byť zrozumiteľne, dostatočne určito a primerane okolnostiam zásahu konkretizované orgánmi verejnej moci (čl. 1 ods. 1 a čl. 2 ods. 2 ústavy) tak, aby boli predvídateľné a zároveň poskytovali silné záruky proti ich zneužitiu. Zasahujúce opatrenia musia byť v súlade s princípom legality (ústavou, ústavnými zákonmi a zákonmi – čl. 13 ods. 1 a 2 ústavy), legitimacy (musia korešpondovať s cieľom, účelom a záujmom odôvodňujúcim ich nariadenie a uplatňovanie; môže ísť o záujem štátu, spoločnosti alebo o záujem jednotlivcov – čl. 13 ods. 4 ústavy) a proporcionality [zasahujúce opatrenia môžu obmedzovať základné práva a slobody osôb len v nevyhnutnom rozsahu (vecnom, územnom aj časovom – čl. 13 ods. 3 a 4 ústavy, čl. 5 ods. 3 ústavného zákona o bezpečnosti štátu)]. Uznesenie o opakovanom predĺžení núdzového stavu na celom území Slovenskej republiky podľa navrhovateľov preto vzbudzuje pochybnosti, nielen čo sa týka naplnenia materiálnych podmienok na predĺženie núdzového stavu, ale najmä vo vzťahu k nedostatku jeho základných formálnych náležitostí, ktorými je absencia predkladacej správy, analýzy účinnosti doterajšieho núdzového stavu a platných opatrení na jeho základe prijatých, ako aj absencia akéhokoľvek zdôvodnenia opakovaného predĺženia núdzového stavu, čo neumožňuje tieto pochybnosti legitímne rozptýliť.

7. Navrhovatelia poukázali na neúčelnú a neadekvátnu existenciu doterajšieho núdzového stavu, ktorý nebol využitý na zlepšenie organizačnej funkcie štátu pri riadení opatrení na zmiernenie dopadov pandémie COVID-19, ale skôr na prekrytie zlyhávania exekutívnej zložky verejnej moci. Uviedli aj niekoľko formálnych pochybení pri prijímaní napadnutého uznesenia, ktoré bolo schválené až po aktualizácii mapy okresov podľa aktuálnej rizikovosti s ohľadom na šírenie ochorenia COVID-19, hoci mu malo predchádzať, uznesenie neobsahuje zmienku o ďalšom procese vyslovenia súhlasu s predĺžením núdzového stavu v Národnej rade Slovenskej republiky ani poverenie na predloženie vládneho návrhu do Národnej rady Slovenskej republiky a odôvodnenie v jej orgánoch.

8. V nadväznosti na uvedené navrhovatelia navrhli, aby ústavný súd nálezom vyslovil, že uznesenie vlády č. 160 zo 17. marca 2021, vyhlásené v Zbierke zákonov Slovenskej republiky pod č. 104/2021 Z. z., nie je v súlade s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2 ústavy a čl. 5 ods. 2 a 3 ústavného zákona o bezpečnosti štátu.

I.2. Návrh generálneho prokurátora

9. Generálny prokurátor svojím návrhom nenapáda tie časti uznesenia vlády č. 104/2021 Z. z., ktorými s účinnosťou od 20. marca 2021 opakovane predĺžila núdzový stav na obdobie 40 dní, a to z dôvodu nepriaznivej epidemiologickej situácie v súvislosti s pandemiou ochorenia COVID-19. Svojím návrhom napáda tie rozhodnutia vlády (čo aj len vo forme odporúčaní), ktoré nadväzujú na jej rozhodnutie o predĺžení núdzového stavu v časti A a B napadnutého uznesenia vlády, ak z nich vyplýva povinnosť podrobiť sa povinnému celoštátnemu plošnému testovaniu antigénovými testami na ochorenie COVID-19 alebo ak súvisia s povinnosťou podrobiť sa takému testovaniu. Konkrétne ide o rozhodnutie uvedené v bode C.1 napadnutého uznesenia vlády a na tento bod nadväzujúce rozhodnutia uvedené v bodoch D.1, E.1, F.1, F.5, F.6 a F.7 napadnutého uznesenia vlády a o otázku ich súladu s čl. 1 ods. 1 prvou vetou, čl. 2 ods. 2, čl. 13, čl. 16 ods. 1 a čl. 23 ods. 1 a 3 ústavy.

10. Vláda napadnutým uznesením v časti C bode C.1 s účinnosťou od 20. marca 2021 obmedzila slobodu pohybu a pobytu na území Slovenskej republiky zákazom vychádzania v čase od 5.00 h do 1.00 h nasledujúceho dňa, a to do odvolania, najneskôr do konca núdzového stavu, teda uplynutím 28. apríla 2021, s výnimkami uvedenými v bodoch 1 až 30 daného uznesenia. Ustanovením zákazu vychádzania vláda obmedzila základné práva a slobody, a preto je podľa generálneho prokurátora nevyhnutné posúdiť, či obmedzenie základných práv a slobôd spĺňa ústavného podmienky. Mnohé z výnimiek pod bodmi 1 až 30 sú podmienené negatívnym výsledkom testu na ochorenie COVID-19. Obyvatelia Slovenskej republiky sa už niekoľkokrát museli podrobiť celoštátnemu plošnému testovaniu antigénovým testom na ochorenie COVID-19, inak by celé týždne nemohli chodiť do práce, sprevádzať deti do a z materskej školy alebo ísť do prírody. Z dôvodu takto štátom vytvorenej prekážky v zamestnaní nemajú zamestnanci nárok na uznanie pandemickej práceneschopnosti (PN) či uznanie nároku na ošetrovné pri ošetrovaní člena rodiny (OČR), musia požiadať zamestnávateľa o dovolenku alebo neplatené voľno, pretože zamestnávateľ im nesmie umožniť vstup na pracovisko. Celoštátne plošné testovanie obyvateľov preto nemožno považovať za dobrovoľné.

11. Povinnosť pravidelne sa podrobiť antigénovému testovaniu zvyšuje mobilitu obyvateľstva, tým znižuje účinok zákazu vychádzania a v konečnom dôsledku vedie k sprísneniu protiepidemiologických opatrení. Odborníci pritom poukazujú na viaceré aspekty ohrozenia verejného zdravia pri celoplošnom testovaní, a tiež na nízku efektivitu vynaloženia značných finančných prostriedkov pri celoplošnom testovaní, ktoré by sa dali zrejme efektívnejšie použiť na zabezpečenie zdravotnej starostlivosti. Vykonanie antigénového testu odberom biologického materiálu predstavuje podľa generálneho prokurátora zásah do telesnej integrity človeka, pričom je otáznou, či podrobenie sa testovaniu, ktoré je vynútené pod hrozbou straty zamestnania, zákazu sprevádzať svoje deti do materskej školy, základnej školy či zákazu vychádzky do prírody, možno považovať za súhlas. Generálny prokurátor uvádza, že vláda nemá na vydanie takého rozhodnutia, ktorým obmedzuje nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia, právny základ, keďže tú možno obmedziť len v prípadoch ustanovených zákonom. Povinné antigénové testovanie je zároveň potrebné posúdiť aj z hľadiska ochrany osobných údajov.

12. Generálny prokurátor poukázal na skutočnosť, že vláda ustanovením zákazu pohybu a pobytu implicitne zasiahla aj do výkonu ďalších základných práv a slobôd občanov garantovaných ústavou, ako je napríklad vlastnícke právo (čl. 20 – obmedzenie práva užívať majetok v inom okrese), sloboda náboženského vyznania (čl. 24 – obmedzenie účasti na bohoslužbách, náboženských úkonoch, obradoch a vyučovaní), právo slobodného združovania (čl. 29 – výkon práva združovať sa na účel športovej činnosti alebo inej záujmovej činnosti občanov), právo podnikat' a uskutočňovať inú zárobkovú činnosť (čl. 35 – zatvorenie prevádzok reštaurácií, obchodov a pod.). Generálny prokurátor zastáva názor, že v núdzovom stave by mal byť primeraný rozsah obmedzení aj týchto základných práv a slobôd ustanovených v rozhodnutí vlády.

13. Podľa generálneho prokurátora je potrebné dôsledne posúdiť otázku, či vláda má oprávnenie svojím rozhodnutím obmedziť počas núdzového stavu slobodu pohybu a pobytu akoukoľvek formou, vzhľadom na to, že podľa platného znenia ústavného zákona o bezpečnosti štátu možno nariadiť zákaz vychádzania len v čase vojny a v čase výnimočného stavu.

14. Aj keď odhalenie ohnisk výskytu ochorenia COVID-19 a izoláciu pozitívne testovaných osôb a osôb, ktoré boli s nimi v úzkom kontakte, so zámerom dosiahnuť spomalenie alebo elimináciu šírenia ochorenia COVID-19 považuje generálny prokurátor za cieľ legitímny, spochybňuje spôsobilosť celoplošného antigénového testovania tento cieľ dosiahnuť. Generálny prokurátor vyjadril presvedčenie, že v právnom štáte musí byť celoplošné testovanie antigénovými testami na ochorenie COVID-19 založené na dobrovoľnej báze a musí rešpektovať základné princípy právneho štátu.

15. Vzhľadom na uvedené navrhol ústavnému súdu, aby nálezom rozhodol, že napadnuté uznesenie vlády č. 104/2021 Z. z. v bodoch C.1, D.1, E.1, F.1, F.5, F.6 a F.7 nie je v súlade s čl. 1 ods. 1 prvou vetou, čl. 2 ods. 2, čl. 13, čl. 16 ods. 1 a čl. 23 ods. 1 a 3 ústavy a aby napadnuté uznesenie vlády v rozsahu uvedených bodov zrušil.

II.

Spojenie vecí

16. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je s účinnosťou od 1. marca 2019 zákon

č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

17. Podľa § 62 zákona o ústavnom súde ak tento zákon v piatej časti alebo šiestej časti neustanovuje inak a povaha veci to nevylučuje, vzťahuje sa na konanie pred ústavným súdom podľa povahy veci primerane Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

18. Podľa § 166 ods. 1 prvej vety CSP v záujme hospodárnosti konania súd spojí na spoločné konanie také konania, ktoré sa pred ním začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých strán.

19. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 62 zákona o ústavnom súde možno v konaní o návrhu na začatie konania podľa čl. 129 ods. 6 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 166 ods. 1 CSP.

20. Podľa čl. II ods. 10 Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2021 do 31. decembra 2021 v záujme hospodárnosti konania môže plénum ústavného súdu rozhodnúť o spojení vecí patriacich do pôsobnosti senátov ústavného súdu, ktoré boli pridelené členom rôznych senátov ako sudcom spravodajcom, na spoločné konanie, ak tieto veci spolu skutkovo alebo právne (z hľadiska predmetu konania) súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Návrh na rozhodnutie o spojení môže plénum ústavného súdu podať sudca spravodajca vo veci, ktorej spojenie s inou vecou sa navrhuje, alebo predseda ústavného súdu. Ak vzhľadom na okolnosti hodné osobitného zreteľa nerozhodne plénum inak, je na spoločné konanie o spojených veciach príslušný ten senát ústavného súdu, ktorého členom je sudca spravodajca v tej zo spájaných vecí, v ktorej začalo konanie na ústavnom súde skôr (§ 41 ods. 2 zákona o ústavnom súde). Za rovnakých podmienok môže plénum ústavného súdu rozhodnúť o spojení vecí patriacich do jeho pôsobnosti, ktoré boli pridelené rôznym sudcom spravodajcom. Ak vzhľadom na okolnosti hodné osobitného zreteľa nerozhodne plénum inak, sudcom spravodajcom v spoločnom konaní o spojených veciach je sudca spravodajca v tej zo spájaných vecí, v ktorej začalo konanie na ústavnom súde skôr. O spojení ostatných vecí patriacich do pôsobnosti senátov ústavného súdu, ktoré spolu skutkovo alebo právne (z hľadiska predmetu konania) súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov, rozhoduje príslušný senát ústavného súdu určený podľa bodu 5, a to na návrh sudcu spravodajcu vo veci, ktorej spojenie s inou vecou sa navrhuje. Ak vzhľadom na okolnosti hodné osobitného zreteľa nerozhodne senát inak, sudcom spravodajcom v spoločnom konaní o spojených veciach je sudca spravodajca v tej zo spájaných vecí, v ktorej začalo konanie na ústavnom súde skôr.

21. Ústavný súd konštatuje, že z návrhu skupiny poslancov vedeného pod sp. zn. Rvp 620/2021 a návrhu generálneho prokurátora vedeného pod sp. zn. Rvp 640/2021 vyplýva, že v oboch prípadoch ide o návrhy na začatie konania podľa čl. 129 ods. 6 ústavy o súlade identického rozhodnutia o opakovanom predĺžení času trvania núdzového stavu a prijatí opatrení podľa čl. 5 ods. 4 ústavného zákona o bezpečnosti štátu. Vzhľadom na uvedené ústavný súd považuje za dôvodné v záujme hospodárnosti konania spojiť konania o uvedených návrhoch na spoločné konanie.

22. Vychádzajúc z uvedených skutočností, ústavný súd v záujme hospodárnosti konania podľa § 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 166 ods. 1 CSP rozhodol, že veci vedené pod sp. zn.

Rvp 620/2021 a sp. zn. Rvp 640/2021 spája na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 620/2021 (bod 1 výroku tohto uznesenia).

III.

Predbežné prerokovanie návrhov na začatie konania

23. Podľa čl. 129 ods. 6 ústavy rozhoduje ústavný súd o tom, či rozhodnutie o vyhlásení výnimočného stavu alebo núdzového stavu a na toto rozhodnutie nadväzujúce ďalšie rozhodnutia boli vydané v súlade s ústavou alebo s ústavným zákonom.

24. Ústavný súd podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní návrh na začatie konania neodmietne, prijme ho na ďalšie konanie v rozsahu, ktorý sa vymedzí vo výroku uznesenia o prijatí návrhu, tak ako to upravuje § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde.

25. Ústavný súd návrhy skupiny poslancov a generálneho prokurátora predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí pléna podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde. Na základe výsledkov predbežného prerokovania dospel k záveru, že návrhy obsahujú všetky náležitosti uvedené v § 43, § 191 a §192 zákona o ústavnom súde a spĺňajú procesné podmienky, za splnenia ktorých môže ústavný súd vec prerokovať a o nej rozhodnúť. Vzhľadom na uvedené ústavný súd rozhodol podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde a prijal návrh na ďalšie konanie v celom rozsahu (bod 2 výroku uznesenia).

26. S prihliadnutím na zákonnú lehotu na rozhodnutie ústavného súdu v tejto veci (§ 195 zákona o ústavnom súde) ústavný súd podľa § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde rozhodol, že toto uznesenie nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia ústavným súdom (bod 3 výroku tohto uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. marca 2021

Ivan Fiačan
predseda pléna Ústavného súdu
Slovenskej republiky